

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو د ارشاد او انسجام رياست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

ليکلی تقرير او بيان چې د هيواد د مرکز او ولاياتو

ټولو خطيبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې ليرل کيږي.

۲۴/ ربيع الأول/ ۱۴۴۶ هـ، ق مطابق ۶/ میزان/ ۱۴۰۳ هـ، ش

د يوې واقعي مسلمانې کورنۍ صفات

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، القائل في كتابه الكريم: { وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْتَمِدُونَ } [الروم: (۲۱)]

وأفضل الصلاة وأتم التسليم على المبعوث رحمة للعالمين محمد و على آله وصحبه أجمعين وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

دالله جل جلاله دسترو نعمتونو څخه يو هم دانسان کور او کورنۍ ده چې دستريا څخه وروسته ورته راگرځي او په کورکې راحت او دمه اخلي او سکون ورته په کې حاصلېږي؛ ځکه په کورکې هغه د کور اعضاء اوسپړي چې د هغو په ليدو او ورسره په ناسته کې انسان ته سکون حاصلېږي لکه مور، پلار، نيکه، نيا، وروڼه، او خویندې او اولادونه چې کورنۍ ورته ويل کيږي. الله جل جلاله د کور او کورنۍ د نعمت يادونه کړې ده او فرمايي: { وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا } [النحل: (۸۰)].

ترجمه:- او الله تاسو لپاره ستاسو له کورونو نه د استوگنې ځايونه جوړ کړي دي

نو کور او کورنۍ د سکون ځای دی او دالله تعالی رحمت دی. حافظ ابن کثير دپورتنې آيت په تفسير کې ليکي: الله تعالی د خپلو ټولو نعمتونو يادونه کوي چې په خپلو بندگانو يې کړي دي چې د هغې له جملې څخه د هغو کورونه دي، هغه کورونه چې ددوی لپاره د سکون ځايونه دي هغوی کورونو ته راگرځي او ځانونه په کې په پرده کې ساتي او له کورونو څخه مختلف قسم گټه اخلي. تفسير ابن کثير (۲/ ۷۰۶)

مسلمانان کورنۍ د هغه نيکبخته ټولني دبنیاد او اساس بنخته ده چې پر الهي منهج ولاړه وي، مسلمانان به دمسلمانې کورنۍ په قدر او ارزښت هله پوه شي چې کله د هغو خلکو حالت وويني چې د مسلمانې کورنۍ د نعمت څخه محرومه دي او شپې اوورځې په بوت پاکونو، پارکونو، د سرک په سرونو تيروي او داسې ځای نلري چې دوی په کې آرام واخلي او خاطرې په کې جمع شي او دکورنۍ داعضاوو پرځای خپل وخت له سپو او پيشو گانو سره تيروي.

په اسلام کې مسلمانان کورنۍ زيات اهميت لري؛ ځکه چې مسلمانان کورنۍ داسلامي امت د روزنې لپاره ريښتيني، حقيقي او لومړنۍ مدرسه ده چې په دې مدرسه په ايمان ولاړ سياسيون، علماء، قاضيان، معلمين، طلاب او مجاهدين تربيه کيږي او دا مدرسه ټولني ته امين او زړه سواندې رهبران تقديموي. په مسلمانان کورنۍ کې صالحه او با ايمانه، باعفته خویندې، ميندې او ښځې تربيه کيږي.

په اسلام کې مسلمانان کورنۍ يو ارزښت دی، ددې اهميت او ارزښت ددرک په اساس غرب تل کوښښ کوي چې مسلمانان کورنۍ بې لارې کړي، مسلمانان کورنۍ بې عفته کړي، مسلمانان کورنۍ بې حياء کړي، مسلمانان کورنۍ بې لارې کړي او بالاخره مسلمانان

کورنی وپاشي او له منځه يي يوسي.

کفري نړۍ شپه اوورځ په دې لگيا ده چې څرنگه ، په کومو لارو او دسيسو سره د مسلمان څخه کورنی واخلي او لکه د غرب په څير انسان بې کورنی کړي او کمزوری يې کړي، يواځې او تنها يي کړي.

واقعي مسلمانان کورنی ځينې ځانگړي صفات لري چې ځينې يې په لاندې ډول دي:

۱- د واقعي مسلمانې کورنی يو ځانگړې صفت دادی چې د واقعي مسلمانې کورنی مشران مور او پلار به متدينه، دينداره او صالح اشخاص وي. دا هغه صفت دی چې د کورنی د تشکيل څخه لا ډير د مخه اسلام ورباندې ټينگار کړی دی او اسلام وايې چې کله مسلمان بڼه کوي بايد صالحه او متدينه بڼه وکړي ترڅو دکورنی اساس په دين باندې کينډول شي اومسلمان بايد دبنځې مال، دولت او ظاهري بڼا بڼه ته ونه گوري. په صحيح حديث شريف کې راځي: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ تَتَكَّحُّ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ). صحيح البخاري (۵۷۵/۱۲)

ترجمه:- د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه د نبي عليه السلام څخه روايت کوي چې نبي عليه السلام فرمايلي دي: (عادةً) بنځې نکاح کيږي د څلورو صفتونو لپاره د بنځې د مال لپاره ، د بنځې د نسب او حسب لپاره او د بنځې د بڼا بڼه لپاره او د بنځې د ديندارۍ لپاره ، کاميابې حاصله کړه په دينداره بڼه سره، محروم به شئ له خیر نه که چيرې دا کار دې ونه کړ.

همدارنگه اسلام د بنځو اولياوو ته امر کړی دی چې خپلې لونه او خویندې دينداره، متدينه او صالح شخص ته ورکړي او د هغه مال، دولت ته مه گوري. په حديث شريف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا أَتَاكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ خُلُقَهُ وَدِينَهُ فَرُوجُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ عَرِيضٌ» سنن ابن ماجه (۶۳۲/۱)

ترجمه:- د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: کله چې تاسو ته راشي هغه څوک چې تاسو راضي ياست د هغه له اخلاقو څخه او دهغه د دين څخه نو په نکاح سره يي ورته ورکړي (لور يا خور)، که چيرې دا کار ونه کړئ شئ به دا کار فتنه په ځمکه کې او فساد پراخه.

په حديث شريف کې راځي: (عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : (أَرْبَعٌ مِنَ السَّعَادَةِ : الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ ، وَالْمَسْكَنُ الْوَاسِعُ ، وَالجَارُ الصَّالِحُ ، وَالْمَرْكَبُ الْهَنِيءُ) . صحيح ابن حبان (۳۴۰/۹)

سعید بن ابی وقاص وايي : رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي : څلور د سعادت او نيکبختۍ څيزونه دي : صالحه او دينداره بڼه ، پراخه استوگنځی ، صالح گاونډی ، راحت او آسوده سپرلی.

چې د دينداره سړي او دينداره بنځې څخه به الله تعالی دينداره او صالح اولاد پيدا کړي لکه چې الله تعالی فرمايلي دي: {وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي حَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ} الاعراف: (۵۸) ترجمه: او پاکيزه ښار، د هغې زرغونه د خپل رب په حکم سره راوځي او هغه (ځمکه) چې خرابه (ښوره) وي (د هغې زرغونه) نه راوځي مگر ناقصه، همدارنگه مونږ ايتونه بيا، بيا بيانوو د هغه قوم لپاره چې شکر وباسي

امام مجاهد وايي: (يعني أن في بني آدم الطيب والخبث). تفسير القرطبي (۲۳۱/۷)

يعني په بني آدمانو کې پاک او خبيث شته دی.

دکومې مسلمانې کورنی مشران (مور او پلار، نيکه او مشر ورور) نيکان او صالح خلک نه وي، نو داسې کورنی نيمگړې ده. په کورنی کې د کور مشران مور او پلار د رهنما او لارښود حيثيت لري او د کورنی کشران د کورنی د مشرانو پيروي کوي او د خپلو اولادونو لپاره قدوه حسنه وي ، که چيرې دکورنی مشران فاسد وي نو د کورنی دمشرانو څخه به هر ډول فساد کشرانو متقل کيږي.

۲- واقعي مسلمانان کورنی په ايمان ولاړه وي. دمسلمانې کورنی بل صفت دادی چې مسلمانان کورنی به په ايمان ولاړه وي . د مسلمانې کورنی اعضاء به دين ، تقوی ، ولاړه وي او دکورنی د افرادو ترمنځ اړيکې يواځې د ايمان پر اساس برقراره وي. الله تعالی فرمايلي دي: { وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ } . الطور: (۲۱)

ترجمه:- او هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او د دوی اولاد (هم) په ایمان کې د دوی متابعت کړی وي د واقعي مسلمانې کورنۍ د غړو او افرادو لپاره د محبت ، دوستۍ او بغض معیار د الله محبت دی اومسلمانه کورنۍ چې د چا سره محبت او دوستي کوي نو دالله تعالی لپاره یې کوي او که له چا سره دښمني کوي نو هم دالله تعالی یې کوي .یعنې دالله تعالی ددوستانوسره دوستي کوي او دالله تعالی د دښمنانو سره دښمني کوي او دالله تعالی ددښمنانو سره روابط نه ساتي او دالله تعالی د دښمنانو سره د ژوند په هره برخه کې بیزاره وي؛ حتی چې دالله تعالی ددښمنانو سره په ناسته ولاړه، غم او ښادي، خوراک، څښاک، لباس کې ځان نه مشابه کوي اویواځې ورته د منلو وړ هغه څه وي چې په شریعت کې جواز ولري او هغه څه چې په اسلام کې جواز نلري له هغې څخه زیات ځان ساتي.

د مسلمانې کورنۍ د خپلوانو سره روابط هم په همدې اساس ولاړ وي او د هغو خپلوانو پالو ته زیاته توجه کوي چې په شریعت برابر وي او چې له چا سره خپلوي کوي نو هم اساس یې شریعت وي او دهغو خلکو له خپلوی څخه ځانونه ساتي چې د الهي شریعت څخه لری وي.

۳- واقعي مسلمانه کورنۍ، هغه کورنۍ ده چې په لمانځه سره آباډه وي. دمسلمانې کورنۍ اعضاء په جماعت سره د فرضي لمونځونو اهتمام کوي او د نوافلو په کولو کې زیار باسي او دلمانځه په اهتمام کې نر او ښځې او زلمي ټول یو شان حالت لري او داسې نه وي چې د کور سپین ږيري او زړې ښځې لمونځونه کوي خو ځوانان او پیغلې بیا وخت د مایلونو په کتلو، دسریالونو او عبثیاتو کې تیروي. د مسلمانې کورنۍ د مشرانو دا مسئولیت دی چې خپل اهل او عیال ته په لمانځه امر وکړي لکه چې الله تعالی فرمایلي دي: { وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا } طه: (۱۳۲)

ترجمه:- او خپل اهل [د کورنۍ غړو] ته په لمانځه امر وکړه او خپله هم په لمانځه ثابت اوسه.

د مسلمانې کورنۍ صفت دادی چې کور په فرضي او نفلي عبادتونو باندې آباد ساتي لکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: « اجْعَلُوا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا » البخاري (۴۴۲/۱) ترجمه:- د عبدالله بن عمر رضي الله عنه څخه روایت دی هغه له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه روایت کوي چې نبی علیه السلام وفرمایلي: وکړئ په کورونو خپلو کې د لمونځونو څه برخه او مه گرځوئ کورونه په شان د قبرونو. یعنې لکه څرنگه چې په قبرونو کې لمونځ نه کیږي او دلمانځه کولو څخه خالي وي داسې خپل کورونه له عبادت څخه مه خالي کوئ.

دامام مسلم په روایت کې راځي: عَنْ جَابِرٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « إِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ الصَّلَاةَ فِي مَسْجِدِهِ فَلْيَجْعَلْ لِبَيْتِهِ نَصِيبًا مِنْ صَلَاتِهِ ». صحيح مسلم (۱۸۷/۲)

له حضرت جابر رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: کله چې یو کس له ستاسې څخه لمونځ وکړي په مسجد خپل کې نو ودې گرځوي د خپل کور لپاره یو څه برخه د خپل لمانځه څخه.

همدا راز واقعي مسلمانه کورنۍ هغه کورنۍ ده چې په قیام اللیل به هم اهتمام کوي، ځکه د قیام اللیل یا دتهجدو هغه لمونځ دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورباندې همیشه والی کړی دی او د تهجدو لمونځ د صحابه کرامو او صالحینو لار ده. مسلمانه کورنۍ هغه ده چې د صحابه کرامو او تابعینو او صالحانو دعاداتو پیروي کوي.

په یو روایت کې راځي: چې د صالح بن حیي رحمه الله دوه زامن ؤ علي او حسن رحمهما الله دوی په خپل منځ کې شپه په درې برخو تقسیم کړی وه په لومړۍ برخه کې به علی رحمه الله تهجد کول او بیا به ویده کیده، په دوهمه برخه کې به حسن رحمه الله تهجدوته راپاڅیدلو او بیا به ویده کیده او په آخیري برخه کې به ددوی دواړو مور راپاڅیده او تهجد به یې کول. کله چې ددوی

دواړو مور وفات شوه نو بیا دواړو شپه په خپل منځ کې په دوه برخو وویشله، په لومړۍ برخه کې به علي رحمه الله تهجد کول او باقي د شپې په وروستی برخه کې به ترصباح پورې حسن رحمه الله تهجد کول. کله چې علي رحمه الله وفات شو، نو بیابنه ټوله شپه تر صباح پورې حسن رحمه الله تهجد کول.

۴- مسلمانان کورنۍ هغه کورنۍ ده چې په هغه کورنۍ چې دالله تعالی په ذکر او دقرآن کریم په تلاوت باندې ژوند کوي.

د مسلمانې کورنۍ بل خصوصیت او صفت دادی چې مسلمانان کورنۍ تل دالله تعالی په ذکر او د قرآن کریم په تلاوت باندې آبداد وي. هغه کورنۍ چې په هغې کې ذکر کیږي هغه ژوندۍ کورنۍ ده او په کومه کورنۍ چې ذکر نه کیږي هغه په حقیقت کې مړه کورنۍ ده، ولو که خلک یې ژوندي وي. په کومه کورنۍ کې چې د الله تعالی ذکر کیږي هغه د شیطان له وسوسو څخه په امن کې وي. نبي علیه السلام فرمایلي دي: **عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ « مَثَلُ الْبَيْتِ الَّذِي يُذَكَّرُ اللَّهُ فِيهِ وَالْبَيْتِ الَّذِي لَا يُذَكَّرُ اللَّهُ فِيهِ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ »**. صحیح مسلم (۱۸۸/۲)

ژباړه:- دابو موسی رضي الله عنه څخه روایت دی هغه د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه روایت کوي چې نبي علیه السلام فرمایلي دي: مثال د هغه کور چې په هغه کې د الله ذکر کیږي او د هغه کور چې په هغه کور کې د الله تعالی ذکر نه کیږي، په شان د ژوندي او د مړي دي. یعنې هغه کور چې د الله تعالی ذکر په کې کیږي هغه په شان د ژوندي انسان دی او په هغه کور کې چې د الله تعالی ذکر په کې نه کیږي په شان د مړي انسان دی.

د مسلمانې کورنۍ غړي په هغو اذکارو اهتمام کوي چې په شریعت کې راغلي دي لکه د ډوډۍ خوړلو او اوبو څښلو ذکر، د کورته د داخلیدو ذکر، له کور څخه د وتلو ذکر، حمام او بیت الخلاء ته د داخلیدو ذکر، د خوب او ویده کیدو ذکر او له خوب څخه د را پاڅیدو ذکر، د جامو اغوستلو ذکر او د جامو ویستلو ذکر ... په هر وخت کې ددې اذکارو خیال ساتل د واقعي مسلمانې کورنۍ صفت دی. همدرانگه په سهار او ماښام کې د قرآن کریم تلاوت کول او دجمعي په ورځ د سورت الکهف تلاوت کول د مسلمانې کورنۍ صفت دی.

او کومه کورنۍ چې د الله تعالی د ذکرخیال نه ساتي، تل د شیطاني وسوسو ښکار وي او داسې کورنۍ له فساد او منکراتوڅخه نه وي بلکې شیطان په کې ژاله جوړوي دکورنۍ غړي که هم ژوندي وي خو زړونه یې مړه وي، غوړونه، سترگې او نور جوارح یې د شیطاني اعمالوښکار وي.

۵- مسلمانان کورنۍ هغه کورنۍ ده چې د کورنۍ غړي یې په اسلامي اخلاقو او آدابو سمبال وي.

واقعي مسلمانان کورنۍ هغه کورنۍ ده چې د هغې کورنۍ د غړو او اولادونو په کړو وړو، حرکاتو او سکاناتو، شخصي او اجتماعي ژوند کې اسلام منعکس وي او چې د مسلمانې کورنۍ د کوم غړي سره مخامخ شی لکه چې د واقعي مسلمان سره مخ شوی یی.

۶- واقعي مسلمانان کورنۍ هغه کورنۍ ته چې له هر ډول منکراتو او خلاف شرع کارونو څخه پاکه وي.

واقعي مسلمانان کورنۍ هغه کورنۍ ده چې د منکراتو له اسبابو او خلاف شرع کارونو څخه پاکه وي او په هغه کورنۍ کې د منکراتو وسائل لکه تلویزون، دښ، فضايي نشراتي وسائل شتون ونلري، ځکه دا هغه وسائل دي چې په کورنۍ کې منکرات خپره وي او د کورنۍ غړي له دین څخه لری باسي.

۷- واقعي مسلمانان کورنۍ هغه کورنۍ ده چې دخپلو اولادونو صالحه او نیکه روزنه او تربیه وکړي.

داچې اولادونه د مور او پلار سره یو ډول امانت دی، د کورنۍ مور او پلار او نور مشران باید په اسلامي روحیه او دیني فکر باندې وروزي ځکه چې دا دمور او پلار مسئولیت دی. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: **« كَلِّمُوا رَاعٍ وَكَلِّمُوا مَسْئُولًا عَنْ رَعِيَّتِهِ، الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا »**. صحیح البخاري

ژباړه :- ستاسو څخه هر يو ساتونکی او مسؤل دی او ستاسو هر يو کس د خپل رعیت په اړه مسؤل دی. (د رعیت په اړه به له ده څخه پوښتنه کېږي). د ټولني رهبر د خپل رعیت ساتونکی دی او د خپل رعیت مسؤل دی ، سړی د خپل کور د اهل مسؤل دی ، ښځه د مېړه په کور کې د خپل اولاد مسئوله ده.

امام غزالي رحمه الله د اولاد د صالحه روزنې په اړه داسې ليکلي دي: (اعلم أن الطريق في رياضة الصبيان من أهم الأمور وأكدها والصبيان أمانة عند والديه وقلبه الطاهر جوهره نفيسة ساذجة خالية عن كل نقش وصورة وهو قابل لكل ما نقش ومائل إلى كل ما يمال به إليه فإن عود الخير وعلمه نشأ عليه وسعد في الدنيا والآخرة وشاركه في ثوابه أبوه وكل معلم له ومؤدب وإن عود الشر وأهمل إهمال البهائم شقي وهلك وكان الوزر في رقبة القيم عليه والوالي له وقد قال الله عز وجل { يا أيها الذين آمنوا قوا أنفسكم وأهليكم نارا }

ومهما كان الأب يصونه عن نار الدنيا فبأن يصونه عن نار الآخرة أولى وصيانتها بأن يؤديه ويهذبه ويعلمه محاسن الأخلاق ويحفظه من القرناء السوء ولا يعود التمتع ولا يحجب إليه الزينة والرفاهية فيضيع عمره في طلبها إذا كبر فيهلك هلاك الأبد) إحياء علوم الدين (٧٢ /٣)

ژباړه:- پوهه شه چې د کوچنيانو تربيه کول د خورا مهمو او ضروري کارونو څخه ده او ماشومان د خپل مور او پلار سره امانت دي؛ د ماشوم پاک زړه ډير سپيڅلی او ساده جوهر دی، د هر ډول نقش او انځور څخه خالي دی او د هر ډول نقش لپاره چمتووالی دی او هرې خوا ته يې چې څوک گرځوي او اړوي، ميلان کوي او گرځي، که چيرې په نيکيو عادت کړای شو او نيکي ورته وښودل شوه، په نيکۍ لوتیږي او په دنيا او آخرت کې به نيکبخته وي او په دې نيکبختۍ کې به مور او پلار، هر معلم او هر ادب ورکوونکی ورسره شريک وي او که چيرې په شر باندې عادت کړای شو او يا دخارويو په څير ورته هېڅ ډول توجه ونه شوه، بد بخته به شي او هلاک به شي او گناه به يې د سرپرست په غاړه وي او حال داچې الله تعالی فرمايلي دي: { يا أيها الذين آمنوا قوا أنفسكم وأهليكم نارا } ای هغو کسانو چې ايمان مو راوړی دی! وساتئ ځانونه خپل او او اهل [د کورنۍ غړي] له اور څخه. او داچې تل پلار خپل اولاد ددنيا له اور څخه ساتي داچې د آخرت له اور څخه يې وساتي دا ډيره غوره ده او ساتل د اولاد دادي چې ادب او تهذيب ورته وښايي او نيک اخلاق ورته ور وښايي او له بدو ملگرو څخه يې وساتي او په نعمتونو باندې دې نه اموخته کوي او ښايست او رفاهيت دې ورته نه ورکوي ځکه هغه به بيا ټول عمر د ښايست او رفاهيت په طلب کې ضائع کوي کله چې لوی شي؛ نو د ابد لپاره به هلاک شي.

۸- مسلمانان کورنۍ هغه کورنۍ ده چې په هغه کورنۍ کې حياء حاکمه وي.

په واقعي مسلمانان کورنۍ کې بايد د حياء صفت حاکم وي؛ ځکه حياء نه راوړي مگر خير. په هغه کورنۍ کې چې حياء نه وي په هغه کورنۍ کې بې حيايې، سپين سترگي او هر ډول بد اخلاق ځای نيسي او د کورنۍ عزت او کرامت له منځه وړي.

حياء د ټولو نيکيو او نيکبختيو سرچينه ده او بې حيايې د ټولو بديو او بدبختيو سبب دی.

په حديث شريف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ، وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْبَدَأُ مِنَ الْجَفَاءِ، وَالْجَفَاءُ فِي النَّارِ»: سنن الترمذي ت شاكر (٣٦٥ /٤)

ژباړه:- د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: حياء د ايمان برخه ده او ايمان به په جنت کې وي او بده وينا جفاء ده او جفاء به په اور کې وي.

۹- د مسلمانې کورنۍ بل صفت دادی چې د کورنۍ غړي به يو دبل سره په نيکۍ کې مرسته او تعاون کوي.

مسلمانان کورنۍ هغه ده چې د کورنۍ اعضاء يو له بل سره په تقوی او نيکۍ کې مرسته او همکاري کوي، د الله تعالی او دالله تعالی او د رسول صلى الله عليه وسلم په طاعت کې يو له بل سره مرسته او همکاري کوي، که چيرې د کومې ښځې په کارونو کې کمزوري او قصور وي؛ نو صالح سړی له هغې سره مرسته کوي او اوضاع سموي او کور سلوک درستوي او د ښځې داصلاح لپاره کوښښ کوي او کوښښ کوي چې ښځه او يا اولاد له هغه څه نه واړوي چې د شريعت خلاف دي. همدا راز ښځه هم له

خاوند سره مرسته کوي او که په خاوند کې کوم خلل او شرعي نقصان وويني نو ورباندې صبر کوي او هغه تحمل کوي او کوبښي کوي چې د نصيحت او غوره سلوک له لارې خپل خاوند د هغه کار څخه واړوي چې الله تعالی او د هغه رسول ورباندې خپه کيږي او ناراضه کيږي. په مسلمانان کورنۍ کې خاوند او ښځه يو له بل سره او له اولادونو سره د نيکۍ په کولو کې مرسته کوي؛ آن تر دې چې د عبادت په کولو کې ورسره مرسته کوي. په يوحديت شريف کې راځي: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فَإِذَا أَوْتَرَ قَالَ «قَوْمِي فَأَوْتِرِي يَا عَائِشَةُ». صحيح مسلم (۱/۲۸۶)

ژباړه:- دعائشه رضي الله عنها څخه روايت دی هغه وايي رسول الله صلى الله عليه وسلم به د شپې لمونځ (تهجد) کولو کله به يې چې وتر لمونځ وکړ؛ نو وبه ويل: پاڅيږه وتر لمونځ وکړه اى عائشې!

په يو بل حديث شريف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّى وَأَيَّقَطَ أَمْرَاتُهُ فَإِنْ أَبَتْ نَضَحَ فِي وَجْهِهَا الْمَاءَ رَحِمَ اللَّهُ امْرَأَةً قَامَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّتْ وَأَيَّقَطَتْ زَوْجَهَا فَإِنْ أَبَى نَضَحَتْ فِي وَجْهِهِ الْمَاءَ ». سنن أبي داود-ن (۱/۵۰۴)

ژباړه:- د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: الله تعالی دې پر هغه سړي رحم وکړي چې د شپې پاڅيږي او لمونځ (تهجد) وکړي او پاڅوي خپله ښځه (لمانځه ته) که چيرې نه پاڅيده نو وپاشي په مخ د هغې باندې اوبه (ترڅو له خوبه راوينه شي)

او الله تعالی دې پر هغه ښځه رحم وکړي چې د شپې پاڅيږي او لمونځ (تهجد) وکړي او خپل خاوند هم راپاڅوي (لمونځ ته) او که چيرې نه پاڅيده؛ نو وپاشي په مخ د هغې اوبه (ترڅو له خوبه راوينه شي)

۱۰- واقعي مسلمانان کورنۍ هغه ده چې گاونډيان يې له لاس او ژبې د ضرر څخه په امن کې وي.

زيات وخت ځينې کورنۍ په عبادت او طاعت باندې مشهوره وي خو د گاونډيانو سره بده معامله کوي او گاونډيانو ته يې ضرر رسيږي چې داسې کورنۍ د سعادت مقام ته نشي رسولی، ځکه چې په حديث شريف کې راځي: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: « مَا زَالَ يُوصِيَنِي جِبْرِيلُ بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَثُهُ ». متفق عليه

ژباړه:- د حضرت عائشې رضي الله عنه څخه روايت دی هغه د نبی عليه السلام څخه روايت کوي چې نبی عليه السلام وفرمايل: تل به جبرائيل عليه السلام ماته وصيت کولو د گاونډي په هکله تر دې پورې چې ما گمان وکړ چې الله تعالی به گاونډي شريک کړي د بل گاونډي سره په ميراث کې.

۱۱- واقعي مسلمانان کورنۍ هغه ده چې د کورنۍ د اعضاوو ترمنځ يې مينه او محبت وي.

د واقعي مسلمانې کورنۍ بل صفت دادی چې د کورنۍ د غړو ترمنځ به متقابل احترام وي، کشران به د لويانو احترام کوي او لويان به په کشرانو شفقت کوي. الله تعالی فرمايلي دي: [وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ] الروم: (۲۱)

ترجمه:- او د هغه له نښو څخې دا دي چې تاسو لپاره يې ستاسو له نفسونو څخه جوړې پيدا کړې، د دې لپاره چې تاسو هغو ته (په مايله کېدو سره) سکون حاصل کړئ او هغه ستاسو په مينځ کې مينه او مهرباني پيدا کړه، بېشکه په دغو کې خامخا نښې دي د هغه قوم لپاره چې ښه فکر کوي

په حديث شريف کې راځي: عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال : قال رسول الله : « لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرًا وَيُوقِّرَ كَبِيرًا ». الأدب المفرد للبخاري (ص: ۸۱) و الترمذي (۴/۳۲۲)

ژباړه:- د عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې نبی عليه السلام وفرمايل: نه دی زموږ څخه هغه څوک چې زموږ په ماشوم رحم نکوي او عزت نکوي زموږ د لويانو.

۱۲- د واقعي مسلمانې کورنۍ بل صفت دادی چې مسلمانان کورنۍ به د ژوند په هره برخه کې له اسراف او تبذير څخه ځان ساتي.

د واقعي مسلمانې کورنۍ بل صفت به داوي چې د خوراک، څښاک، اغوستلو کې به له اسراف څخه ځان ساتي او دالله له نعمتونو څخه به د ضرورت په اندازه استفاده کوي او همدا راز په نعمتونو په کبر نکوي او دالله تعالیٰ په بندگانو به هم ځان لوی او غني نه گڼي؛ ځکه دا هغه صفات دي چې د کمال په مخکې خنډ واقع کېږي او شريعت مذموم گرځولي دي.

الله جل جلاله فرمايلي دي: {وَلَا تُبَدِّرْ تَبْدِيرًا} (۲۶) إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا {الاسراء: (۲۷)}

ترجمه:- او اسراف مه کوه، اسراف کول بېشکه اسراف کوونکي د شيطانانو وروڼه دي او شيطان له همېشه د خپل رب ډېر ناشکره دی په حديث شريف کې راځي: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ». قَالَ رَجُلٌ إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ تَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ حَسَنَةً. قَالَ «إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبْرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ» صحيح مسلم (۱/ ۶۵)

ژباړه:- د عبدالله بن مسعود رضي الله عنه څخه روايت دی هغه د نبي عليه السلام څخه روايت نقلوي چې نبي عليه السلام وفرمايل: داخل به نشي جنت ته هغه څوک چې په زړه کې يې په اندازه د ذرې کبر وي. يو سړي وويل: بېشکه سړی خوښ گڼي داچې د هغه جامه ډې ښايسته وي او د هغه پيزار ډې ښايسته وي؟ نبي عليه السلام ورته وفرمايل: بېشکه الله تعالیٰ ښايسته دی (بلاکيف) او ښايست خوښوي، کبر د حق ردول او د خلکو حقير گڼل دي.